

LUND UNIVERSITY

Förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro: en artikelserie om Fader Vår, del 7

Nylund, Jan

Published in:
Världen Idag

2014

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Nylund, J. (2014). Förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro: en artikelserie om Fader Vår, del 7. *Världen Idag*, 4-4.

Total number of authors:
1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

TRO OCH LIV

En del av bönen Fader vår handlar om att få och ge förlåtelse. Att inte förlåta skadar oss djupt, såväl andligt som själsligt, skriver Jan Nylund i näst sista delen av serien Fader vår.

Förlåt oss såsom ock vi förlåta

Bönen Fader vår

Del 7/8

Tidigare delar i serien har publicerats 8/1, 15/1, 22/1, 25/1, 12/2 och 19/2

Fader vår

Matt 6:9-13

Fader vår som är i himmelen. Helgat varde ditt namn. Tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån ondo. Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

Att få och ge förlåtelse är något av det mest grundläggande för ett kristet liv, ja för ett liv över huvud taget. En kultur, vare sig på personlig eller kollektiv nivå, där man varken får eller ger förlåtelse är en kultur som är både destruktiv och fattig. En kultur där man ber om, får och ger förlåtelse, är en kultur som lever.

När Fadern sände Jesus till jorden för att dö och uppstå för mänskligheten tog han initiativet till försoning mellan Gud och människa och öppnade möjligheten för oss människor att få upprättelse och förlåtelse för våra synder. Och priset för att vi skulle kunna få förlåtelse var högt: "detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse" (Matt 26:28).

Intressant nog är förlåtelse från Gud kopplat till att vi förlåter andra människor. När vi ber Gud förlåta oss våra synder står det i relation till hur vi förhåller oss till andra människor: "såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro".

När Fadern gav oss förlåtelse för våra synder den dag vi blev frälsta och efter det varje gång vi syndar, startade han en förlåtelsekedja: Han förlåter mig, jag förlåter någon annan som förlåter någon annan. Varje troende har alltså både en vertikal relation till förlåtelse – i förhållande till Gud – och en horisontell relation, i förhållande till andra människor.

För att vara säker på att vi inte skulle missa hur oerhört vik-

tigt detta är, kommenterar Jesus detta direkt efter bönen i verserna 14-15 (Matt 6). Här ger Jesus oss två löften som egentligen är samma löfte fast uttryckt på olika sätt.

Först uttrycker Jesus saken från det positiva hållet: "Ty om ni förlåter människorna deras överträdelse, skall er himmelske Fader också förlåta er." Det betyder att när vi ber Fadern om förlåtelse för vår synd så får vi förlåtelse om vi förlåter dem som syndat mot oss.

Sen säger Jesus samma sak men från det negativa hållet: "Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er Fader förlåta era överträdelse". Det innebär att om vi ber Gud om förlåtelse för våra synder, samtidigt som vi inte förlåter andras synder mot oss, så får vi inte Guds förlåtelse.

Jesus återkommer till detta i Matt 18:35 och understryker viktigen av att "var och en av hjärtat förlåter sin broder." Att inte förlåta är alltså tämligen allvarligt och har långtgående konsekvenser för vår relation till Gud och för vårt eviga väl, och för vårt själsliga välmående.

Att inte förlåta skadar oss djupt, såväl andligt som själsligt. När vi inte förlåter, får oförlåtelsens rot fäste i vårt inre och för varje oförlåten oförrätt skadar vi oss mer, och varje oförlåten synd blir en sten i oförlåtelsens mur som till slut isolerar oss helt både

från Gud och andra människor.

Ibland glömmer vi bort att precis som människor syndat mot oss så har också vi syndat mot andra. Vissa har förstås drabbats mer av andras synder än andra. Ibland väntar vi på att människor som gjort oss illa en dag ska erkänna det och komma och be om förlåtelse. Ofta väntar vi för gäves. Men trots allt har vi vårt eget liv i vår hand: genom att be om förlåtelse och förlåta kan vi frigöra andra och oss själva och komma i andlig balans. Men denna balans av andligt välmående kan gå oss förbi om vi håller fast vid våra synder mot andra och andras synder mot oss.

Det är en djup tragedi att i årtal eller kanske årtionden leva i oförlåtelse.

Även Petrus tyckte det var svårt att förlåta (Matt 18:21-22) och han frågar Jesus hur många gånger man ska förlåta någon, och föreslår sju gånger – säkert med tanken att han sträckte sig långt. Jesus svarar: "Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju."

Att förlåta är inte lätt, men det är ännu svårare att inte förlåta. Smärtan över saker som hänt i relationer till andra människor kan vara ofattbart svår, speciellt i nära relationer mellan familjemedlemmar, vänner och i äktenskap.

Det är också svårt när personer i maktställning, som till exempel föräldrar, andliga ledare och chefer kränker och syndar mot

●●●
Att förlåta är inte lätt, men det är ännu svårare att inte förlåta. Smärtan över saker som hänt i relationer till andra människor kan vara ofattbart svår.

någon. Vi kan också ha blivit illa behandlade av grupper, sammanhang och rörelser. Det ideala är förstås att få upprättelse, men inte sällan är människor och rörelser inte ens medvetna om hur man sårat och skadat människor.

Fundera på om det finns människor som du gjort illa som du behöver ta kontakt med och be om förlåtelse. Gör också en lista – mentalt eller på ett papper – över alla som du känner att du håller något emot på grund av deras syndiga agerande mot dig, och glöm inte alla dem som du bara har lite emot – "dom där" som när du ser dem eller kommer att tänka på dem får det att stinga till i ditt hjärta.

Det är överraskande hur även mindre oförrätter binder och skadar oss.

Glöm inte heller att inkludera sammanhang, grupper eller rörelser vars beteende mot dig gör att du känner smärta. Be sedan högt, förlåt, välsigna dem och be om Guds rika välsignelse över deras liv, och fortsätt så varje dag tills tanken på dessa människor, rörelser och grupper är odelat positiv. Då har förlåtelsen slagit rot i ditt hjärta. Kanske de aldrig kommer att ångra sig eller bli bättre, men du har vunnit din frihet och upprättelse för ditt eget hjärta, och är sedan fri att vara och bli allt som Gud tänkt för ditt liv, och du kan nå ditt livs drömmar.

Jan Nylund undervisar i Nya testamentets exegetik och är doktorand i Nya testamentet på Lunds universitet.

Jan Nylund